

Olympische gedachten

Liturgiesuggesties:

Schriftberijming 2: 1, 2 en 3 of Psalm 111: 1 en 2 OB

Schriftberijming 2: 4 en 5 of Psalm 111: 5 en 6 OB

Psalm 119: 54

1 Korinthiërs 9: 1-14 of 1 Korinthiërs 9: 15-27

Psalm 138: 1 OB of Psalm 84: 3 OB

1 Korinthiërs 9: 15-27 of Hebrëeën 12: 1-17

Psalm 138: 4 OB of Psalm 84: 4 OB

Na verkondiging: Psalm 139: 1, 2 en 14 of Psalm 118: 3m 4 en 10 OB

Psalm 12: 1 en 4 of Psalm 33: 10 en 11 OB

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wat bezielt een Leo Visser ... om zich volledig te concentreren op de Olympische winterspelen?

Wat bezielt een Yvonne van Gennip om - na een voetblessure in november - toch alles op alles te zetten en met drie gouden Olympische medailles naar huis terug te keren?

Olympische gedachte(-n)!

Ik neem aan dat u allemaal toch wel gekeken hebt naar de laatst gehouden

Olympische winterspelen in Calgary in Canada.

Een geweldig gebeuren, waar amateuratleten uit verschillende landen ... de ene topprestatie na de andere leveren.

Olympische records, wereldrecords, persoonlijke prestaties sneuvelen bij bosjes.

Dit is het. Een Olympische prestatie, als de bekroning van je sportieve loopbaan.

Olympische gedachte(-n).

*

Het thema voor de dienst van vanmiddag, broeders en zusters, jongens en meisjes, werd mij aangereikt door het Jeugd- en Jongerenoverleg.

Kerngedachte die daarbij naar voren kwam ... was:

Wat heb ik aan het evangelie? en ...

Wat moet ik er voor opgeven?

Wat heb ik er voor over?

De apostel Paulus haakt in op de actualiteit van zijn lezers.

Olympische gedachte(-n) ... want in het marmeren stadion aan de Isthmus, dichtbij de havenstad Korinthe, werden om de drie jaar de Griekse spelen gehouden.

De apostel haakt daarop in en vraagt zich af:

Wat bezielt ons? Waar leven wij voor?

Iedereen loopt de wedloop van het leven, maar ... voor welke prijs rennen wij ons de benen uit het lichaam?

Voor de vergankelijke prijs, een erekrans ... of voor een onvergankelijke prijs?

Lopen we voor onze eigen eer - zoals de sportman of sportvrouw van het jaar, of ... lopen we voor Gods eer?

Voor Paulus is het wel duidelijk.
Hij heeft zich enorm ingespannen ... om het evangelie aan de man en de vrouw te brengen.
Hij heeft er de benen - uit zijn lichaam - voor gelopen.
Hij heeft gestreden en gevochten - als een worstelaar en een vuistvechter.
Hij heeft er ... alles voor over gehad ... om de ander voor Christus te winnen.
Paulus loopt in de renbaan van het leven ... niet voor zijn eigen eer, maar voor de eer van God.

Maar om een wedkamp te kunnen winnen en een gouden plak te veroveren, moet je jezelf trainen ... en je allerlei dingen ... ontzeggen.
Anders ben je niet tot presteren in staat en loop je de medaille mis.
Daarom houd ik er een bijzonder zwaar trainingsprogramma op na, zegt Paulus.
Ik beul mezelf af ... om alles eruit te halen wat erin zit.
Als hardloper sla ik geen gek figuur.
En als bokser weet ik raak te slaan.
Want stel je voor, dat ik het wel mooi vertellen kon, maar in mijn eigen optreden ... een modderfiguur zou slaan!

Je moet jezelf trainen. Zoals topsporters trainen.
Trainen, trainen en nog eens trainen.
Die training is echt nodig, want zonder training houd je het niet vol.
Je moet je conditie opbouwen en je moet jezelf in conditie houden.
Want zonder training gaat het niet.
Dan kun je geen mensen winnen voor Christus.
Dan ebt het evangelie ook uit je eigen leven weg.
En dan word je uiteindelijk ... zelfs gediskwalificeerd.

Hoever zijn wij, broeders en zusters, jongens en meisjes, bereid te gaan ... als het gaat om de top van het geloof te bereiken?
Zeker ... wij zijn ook maar amateurs - net als bij de Olympische spelen.
We zijn geen "beroeps" die er voor betaald worden om de hele dag aan onze sport te doen.
Onze training als christenen, als gelovigen ... kan alleen maar in onze vrije tijd gebeuren.
Maar hoeveel van die vrije tijd ... besteden wij aan: Bijbellezen, kerkgang, gebed en geloofsvorming?
Zit er - net als bij een sporter - vooruitgang in ons geloofsleven?
Hebben we al de top ... bereikt?
Zeker, ook een sporter heeft te maken met tegenslag, met een terugslag.
Een voetblessure, een gescheurde pees, een gebroken been ... maar het komt aan op ... goede begeleiding - een coach, die helemaal achter je staat, maar ook ... een willen doorzetten, een tot het uiterste van je kunnen ... willen gaan.
Zit er - ondanks de tegenslagen in je leven - toch vooruitgang in je geloof, geloofsgroei?

Even de jongens en de meisjes er bij betrekken.
Geloven, geloof ... het komt je niet aanwaaien.
Je krijgt het van God ... als een geschenk.

Niet ... omdat jij nou zo geweldig bent.
Niet ... omdat jij nou zo vroom bent.
Maar omdat God zo vreselijk veel van je houdt.
En 't is nog altijd zo ... als je iets krijgt ... moet je er ook wat mee doen.
Als je de gave hebt ... dat je erg muzikaal bent ... moet je daar wat mee doen.
Als je de gave hebt ... dat je goed kun tekenen of schilderen ... zul je je talenten moeten gebruiken.
Als je goed bent in voetballen en je wilt wat m,,r dan af en toe een balletje trappen ... zul je er iets voor moeten doen.
Als je een diploma wilt halen op school ... zul je moeten doorbijten.

Met geloven is het eigenlijk net zo. Net als die scholier en met die sporter, die vooruit wil komen, die de top wil bereiken, die goede baan in de maatschappij, die gouden olympische plak.
Daar zul je dus wat voor moeten doen.
Maar ... toch is er een hemelsbreed verschil.

Bij school en bij de sport ben je nooit zeker dat je top zult bereiken.
Het is een keihard gevecht om de hoogste cijfers en de beste tijden.
Je bent niet de enige die weet wat hij wil.
Het recht van de sterkste, geldt in de samenleving en vooral in de sport.
Een topsporter is ook maar een gewoon mens.
Er komt een moment dat hij of zij precies zo sterk is als de concurrent.
Toch is er „n overwinnaar.
Slechts één kan de gouden plak in ontvangst nemen.
Sommigen hebben daar alles voor over.
Geen middel wordt geschuwd. Omkoperij, flessentrekkerij, verboden stimuleringsmiddelen.
En als je pech hebt ... Nou ja, pech gehad. Volgende keer beter?

Gelukkig is er met geloven een hemelsbreed verschil.
Daar gaat het niet om prestaties en superresultaten.
Het gaat wel om volharden en training.
Want een ieder van ons loopt een ander parcours.
Geen levensweg is aan die van een ander gelijk.
Wel het doel van die weg: Het Koninkrijk van God, de hemel, de eeuwige zaligheid.
Bovendien ... een ieder, die deze weg van het geloof in Jezus Christus gaat ... wacht een prijs, de beloning voor het volhardend geloven: Een eeuwig leven.

Daarin, zegt Paulus, ligt ook het verschil.
Topsporters ... lopen, schaatsen, voetballen voor een vergankelijke prijs.
Een prijs die - vroeg of laat - vergaat, in stof uiteen valt.
Een christen wacht een onvergankelijke prijs.
Een prijs, die niet gebonden is aan tijd.
Een eeuwige prijs. Onvergankelijk.

*

Even een stap naar onszelf.

Kunnen, broeders en zusters, jongens en meisjes, de mensen om ons heen ... aan ons leven zien, dat we voor een onvergankelijke prijs leven?

Dat het ons - uiteindelijk - niet gaat om dat dure huis, die splinternieuwe auto, dat prachtige jacht ... of om het eenvoudiger te houden:

dat die videorecorder, die stereotoren, die hypermoderne kleren ... niet ons leven beheersen, maar dat het ons gaat ... om meer, om hoger, om diepere dingen.

En dan denk ik aan ... een gelukkig leven, een fijn gezin, een levende relatie met God, een uitzicht op een eeuwig leven met de Here Jezus.

Daar is ... training voor nodig. Een volharden. Een blijven geloven in jezelf, in je goddelijke Coach.

Dan pas kun je echt iets presteren. Iets dat uitgaat boven dat van een ander. Een ander, die niet in God gelooft.

Paulus heeft daar een heel opmerkelijke gedachte over. Hij zegt:

"Ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden."

Ik moest - onwillekeurig - denken aan die Amerikaanse televisiedominee Swaggert.

Hij heeft gepreekt en gepreekt voor een miljoenenpubliek.

Een nieuwe moraal voor het afgeleden Amerika.

Tuchtig uw lichaam, houdt het in bedwang ... maar intussen ...

Voor mijn gevoel heeft heel dat Amerikaanse gedoe niets meer met God te maken.

Ja, God als een product dat verkocht moet worden om er zelf - financieel - beter van te worden.

Maar terug naar Paulus.

Wat bedoelt hij met die woorden?

Voor "tuchtigen" gebruikt hij een woord, dat eigenlijk betekent: een harde klap onder het oog toebrengen.

Wij zouden zeggen: Ik sla mijn lichaam bont en blauw en zo sla ik mijzelf ... in vorm.

Wanneer we in het oog houden, dat Paulus het hier over sporters heeft ... dan begrijpen we, dat zo'n atleet er nogal wat voor over moet hebben om zijn lichaam naar zijn wil te kunnen zetten en er de hoogste prestaties uit te halen.

Je zult je lichaam ... volledig onder controle moeten kunnen brengen.

Een verkeerde beweging ... en je valt.

Je concentratie is een moment weg.

Alleen een goed getrainde sporter kan zo'n achterstand weer inhalen.

Een Gerard Kempkers - om als voorbeeld te noemen.

De apostel Paulus heeft zichzelf getraind om zich tot het uiterste in te spannen om zo - als apostel, als gezant van Jezus Christus - de grootst mogelijke winst te halen.

Zou hij dat niet doen, dan zou hij tenslotte blijken ... gefaald te hebben.

Geen groter schrikbeeld is bijna denkbaar:

de man, die anderen het evangelie verkondigde en tot het behoud leidde, ... haalt zelf de eindstreep niet!

Hij wordt afgekeurd, hij zakt voor zijn examen.

*

Het is wel duidelijk, broeders en zusters, jongens en meisjes, geloven vraagt van ons ... dat we ons tot het uiterste zullen geven.

1 Dat we allereerst ... goed getraind zijn.

En voor een goede training, is een goede en kundige trainer nodig.

In Bijbeltaal omgezet: die training is de training door gebed, door Bijbellezen, door

Bijbelstudie, steeds dieper doorgraven in het Handboek voor geloven: de Bijbel.

En die Trainer - met een hoofdletter - dat is God, de Heilige Geest.

Die heeft wel zo'n geweldige invloed op je leven ... zo'n geweldige stimulans ... dat je wel tot topprestaties moet komen.

2 Het tweede dat we nodig hebben is ... volharding, doorzettingsvermogen, weten wat je wilt.

Want wat doe je als er problemen ontstaan?

Als je valt, als je schaatsveters losraken, als je een terugslag krijgt te verwerken.

Vechten we tot het uiterste door?

Of geven we het maar op?

Verwachten we het alleen van onszelf?

De sporter kan het alleen maar van zichzelf verwachten.

Maar de gelovige?

Die hoeft toch niet op eigen kracht te presteren?

Die heeft toch een adres, waar hij terecht kan?

Heel opmerkelijk vond ik een artikel, dat ik gisteren in mijn ochtendblad las: Net dat beetje sneller.

Het gaat over godsdienst, geloof, bijgeloof en sport.

Nu Yvonne van Gennip drie gouden plakken heeft behaald wordt het mysterie achter haar presteren ook gezocht in haar wekelijkse gang naar de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten in Haarlem.

"Ik ben dankbaar dat ik deze mijlpaal heb bereikt. ik ben erg gelovig. Ik kijk veel naar de EO. Ik heb het nodige meegemaakt in mijn leven. Ik ondervond daarbij altijd de steun van God en heb maandagavond tot Hem gebeden, dat we na alle tegenslag eens een overwinning mochten boeken."

Ook een sporter kan gelovig zijn. Ook een gelovige kan sportief zijn.

Zou nu werkelijk ... het geloof of het bijgeloof ... datgene zijn, dat je net een beetje sneller doet gaan?

*

Olympische gedachte(-n)!

Het is geweldig ... wat mensen met hun lichaam en met hun geest kunnen presteren.

Het is prachtig als dat beloont wordt met gouden plakken en relatiecadeaus.

Maar zijn we ons ervan bewust, dat het in feite maar om één ding gaat in het leven?

Dat God ... het allerbelangrijkste in ons leven moet zijn!

Er is maar één prijs te behalen, die tijd en eeuwigheid kan doorstaan ... een onvergankelijke prijs!

Die prijs ontvangen we ... aan het einde van de renbaan van ons leven.

Het is de Here Jezus, die ons deze prijs - uit naam van zijn Vader - ons mag uitreiken.

De Here Jezus, die door zijn sterven aan het kruis, die prijs voor ons heeft verworven. Hij heeft die prijs ... met zijn leven betaald.

Aan het einde van ons leven ... de onvergankelijke prijs ... van het eeuwige leven. Dan mogen we uitrusten, op verhaal komen ... dan hoeven we niet meer op topniveau te presteren.

Dan mogen we met Christus wandelen over de straten van een nieuwe Olympische stad - waar alle geloofsamateurs - uit alle ras en naties - samen mogen zijn, samen mogen leven ... in het nieuw Jeruzalem.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 27 augustus 1995

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !